

Bičiulyste

Rašykite mums „Draugo“ adresu su nuoroda „Bičiulyste“ arba

P.O. Box 4102
Wheaton, IL 60189

el paštas bičiulyste@aol.com

Nr. 002 (119)

Ketvirtieji leidimo metai

Sausio 14 d. 2004

Trečiadieninis priedas

Wednesday supplement

Sūriai, sūriai, sūriai
Lietuvos sūriai Amerikoje

Psichologo žvilgsniu
Sūnūs ir dukros apie tėvus

III JAV Jaunųjų atlikėjų festivalis
Renginiai
Galvosūčiai
Kalendorius

Šiame Numeryje

Sausio 13-oji

Ligija Tautkuvienė

Trylika metų nuo tos nakties suejo vakar. Ar viską pamiršome? Ar galime pamiršti? Tie, kurie buvome ten, kurie budėjome naktimis, kurie gyvenome Lietuva, tikrai ne. Kai kas nori mus įtikinti, o tokių buvo ir tada, tokių yra ir šandien, kad patys lindome po tankų vikšrais, kad patys šaudėme pro TV bokšto langus, kad patys suvarpėme, išdraskėme, pasaulyje uždraustomis kulkomis, savo artimųjų krūtines. Ne vienas ir ne du lietuviški nevorovai (Nevorovas – buvęs Leningrado, šandieninio Sankt. Peterburgo, TV žurnalistas, atvykęs jau po tragiškosios nakties ir savo reportažuose šmeižęs Lietuvos žmones, vpač žuvusiuosius), įtikinančiai, vos neužspringdami nuo sa-

vos „tiesos“, tvirtino ir tvirtina melą. Kai kam norisi mus įtikinti, kad jau pamiršame, o praeis dar kiek laiko, ir visai užmiršime, Sausio 13-osios įvykius, nes jau painiojame įvykių datas. Mūsų, gyvųjų liudininkų, pareiga kalbėti ir kalbėti, prisiminti ir priminti. Juolab, kad meška – kaimynė nesnaudžia... Istorija, kaip ta paleistuvė, visada yra tokia, kieno rankose ji yra. Mes turime kalbėti ir kalbėti pasauliui. Tik man kuriai nežino ir nesidomi savo istorija. A, bet ką čia aš, mažas žmogutis. Tekalba plunksnos asas iš savo „Durnių laivo“, bandas apdurninti ne tik mus, Sausio 13-osios liudininkus, bet ir visą pasaulį.

Lietuva. Tėvyne mūsų...

Reikia ne juokais sukrusti

Vytautas Visockas

Laivas ar durnių laivas?

Pirmoji Naujųjų metų darbo savaitė man prasidėjo Vytautiniemis, kuriose teko dalyvauti kaip Vilniaus Vytautų klubo nariui. Viskas vyko muziejinėje aplinkoje, Gedimino kalno papėdėje, šalia Arkikatedros, kur ilsisi Vytauto Didžiojo palaikai. Tą vakarą mano bendravardžiams niekaip nesisekė bent kiek nuolti nuo aktualiausių praėjusių metų temų. Stribtelėjai lašėlį brendžio, užgėrei gurgšneliu kavos – štai jau ir garsioji „kava su brendžiu“ arba „Renata“. Apie ką bekalbėtum, po vieno kito sakinio nejučiom pereini prie aktualiausių temų: kuo „visa tai“ baigsis, ką daryti, kaip elgtis, kur einame? Turėjome ir kelis svečius Vytautus. Filosofas Vytautas Lietuvą palygino su laivu, kuris bangų blaškomas plūduriuoja, bet neplaukia, nes neturi vairininko, neturi kapitono, nežino, kur plaukti. Laivas neskesta, bet aiškios krypties jam nesuteikia dabar valdančiosios ir opozicines partijos, kurios tam Lietuvos laivui turėtų rodyti kelią. Ir vėl: žodis „laivas“ asocijuojasi su dviem žodžiais – „Durnių laivas“. Ką tai reiškia, manau, žino ir šio leidinio skaitytojai. Ir vėl nauja žibalo porcija į ugnį, vėl diskusijos. Kaip galima šitaip šmeižti! Palauk palauk, tame „Durnių laive“ ne vien „netiesos sakymas“.

ma, kad prisiekęs ir priesaiką sulaužęs politikas turėtų netekti galimybės dar kartą ją sulaužyti. Mums rinkėjams – tai patiktų, nes dabar mūsų „šrinkintieji“ kartais elgiasi tikrai kaip durnių laive. Ir jiems ne motais. Štai prisigėręs rudabardis senis iš Seimo: privertė jaunutė savo padėjėjų Seimo narių pašto dėžutes prikaišioti tualetinio popieriaus, o kai ji beveik verkdamia viską papasakojė televizijai, senis apkaltino ją seksualiniu priekabiavimu!

Reanimacijos palata

Štai Prezidentas niekaip neįstengia „sukomplektuoti“ savo patarėjų komandos. Kviečiasi KAM viceministrą Joną Gečą: šis sutinka, paskui atsisako; kviečiasi diplomata Vytautą Dambrevą: atsisako; kviečiasi diplomata Petrą Vaitiekūną: sutinka – iš dalies atsisako. Šiomis dienomis Prezidento patarėjui Gintarui Šurkui paaiškėjo, kad jie ne atsisako dirbti prezidentūroje – jiems tiesiog išsukinėjamos rankos. O koks gi patarėjas su išsuktomis rankomis! Politologas Lauras Belinis prezidentūrą lygino su kūnu reanimacijos palatoje. Kas norės puoselėti viltis su sunkiai sergančiu ligoniu? Geriau nesusidėti, geriau palaukti.

O, jeigu tik tokios problemos mūsų lauktų 2004-aisiais! Į artėjančius išbandymus mes eime ilgai, daugiau nei dešimt metų. Prezidentūros krizė, pasak istoriko Antano Kulakausko, ne iš dangaus nukrito, ją pagimdė politikų klaidos ir kaltės. Visuomenė labai diferencijavosi. Tačiau kad ir kokia nėsvari buvo R. Pakso rinkiminė kampanija, kad ir kokiais pinigais ji buvo grįsta, už šį Prezidentą balsavo žmonės, patikėję gausiais jo pažadais. Dalis tų žmonių jau spėjo nusivilti, dalis juo šventai tebetiki, iki šiol ir ploja naujuose rinkiminiuose susitikimuose, dalis kaltina tuos patikėjusius naivumu, neišmanymu. Per visą nepriklausomybės laikotarpį tokio socialinio – politinio susiskaldymo dar nėra buvę.

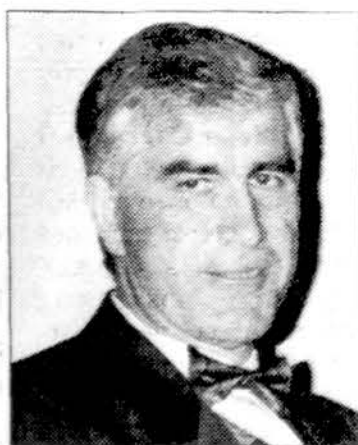
nukelta į 3 psl.

Kryžius prie Lietuvos TV bokšto, Vilniuje.

Nuotr. iš Marijos Remienės asmeninio albumo

„Tai jie šaudė į minią iš viršaus žemyn. (...) Aš pats savo akimis mačiau, kai nuo asfalto atšokusios kulkos rekošetavo pro mano kojas.“

Vyt.Petkevičius. DURNIŲ LAIVAS
(Vilnius, 2003, p.78)

Juozas Karsokas apdovano-
tas Sausio 13-osios atminimo
medaliu. Šis medalis buvo
įteiktas daugiau nei trims
tūkstančiams Lietuvos bei
užsienio valstybių piliečių,
kurie pasižymėjo ginant Lie-
tuvos laisvę ir nepriklausomybę
1991 m. sausio – rugsejo me-
nesiais.

— Tą naktį stovėjome prie pat bokšto. Ejo tankai, o iki dantų apsikaravę kareiviai šautuvų buetėmis daužė langus, storo stiklo šukės krito kur papadė. Žmonės buvo apsupti, kareiviai juos dar labiau stūmė. Pačiodo juodus dūmus. Buvo visai tamsu. Išgirdome automato seriją. Šalin stovėjęs žmogus sūklupo. Dviese ji motėpėme į gatvę, kur, vėliau, kažkas iškviėte greitąją medicininę pagalbą. Kai pakėlėme jo marškinius, pamatėme kulkomis suvarpytą kūną virš juosmens. Viltų nebėliko... Tik per plauką kulką nepasiekė manęs.

— Vyt. Petkevičius rašo, kad šaudė iš viršaus ir šaudė savi.
— Jei jis taip tvirtina, išeit, kad jis ir šaudė.
— Daug kas teigia, kad įvykiai užsimiršta.
— Kaip gali pamiršti nepamirštama? Tai ne filmas, kuri pažitūrėjęs gali pamiršti. Reikėjo ten pabūti.

— Ar nesigall?

— Mes žinojome dėl ko ten stovėjome, tikėjome, kad iškovosime laisvę. Atsitiko kitaip – kaip kiaušės prie lovio, kuri pirma, taip ir mūsų valdžios išgrobstė, išvogė Lietuvą. Ko nespėjo išvoti, privatizavo. Viskas šiandien parduodama. Ir net vaikai. Beliko tik kapinės. Sulauks ir jos savo eilės. Kol visa sutvė buvusių kompartijos narių ir jų palikuonių penueis nuo arenos, tol nieko gero netauk.

Tikiu, viliuosi, kad senius pakeis jauna Lietuvos karta, kuri bus išsilavinusi, sąžininga. Ir dėl to verta gyventi, verta kovoti.

Ir taip visur. Bent jau aplinkoje, kuri mane supa. Radijas, televizija, laikraščiai, internetas neleidžia kalbėti apie orą arba apie moteris, kaip jaunystėje. Šiaip ar taip, kartais atrodo, kad iš tiesų sedi ne laive, bet durnių laive, ir plūduriuoj. Štai pirmoji Lietuvos ponija, dar neseniai niekaip nenorėjusi keltis iš Šilo gatvės, iškart po švenčių ėmė vadovauti Prezidento rezidencijos rekonstrukcijai, kuri mums, mokesčių mokėtojams, kainuos netoli 200 tūkstančių litukų. Kai reikes devyneriems metams išsikraustyti iš Antakalnio, jį, žinoma, „krioks“ (kaip vaizdingai pasakyta!), bet vis tiek kelsis. Nes taip sakanti pirmosios ponios intucija. Tačiau poniai Pakšienėi gali ir netekti „kriokti“, nes Seime jau visai rimtai kalba-

SŪRIAI SŪRIAI SŪRIAI

Ligija Tautkuvienė

„Draugo“ administratoriui Valentinui Krumpliciui pasiūlius, aplankiau neseniai išsireklamavusius „Drauge“, „Caputo Market Cheese“. Susiradau savininką Pasquale Caputo. Buvo įdomu kaip, kodėl, kokiu būdu jis prekiauja lietuvišku sūriu. — Trys Baltijos šalys — Lietuva, Latvija ir Estija, kai atgavo Nepriklausomybę, galėjo pačios vystyti savo ūkį. 1990 metais grupė italų vyko į Lietuvą, Latviją, Estiją. Jiems buvo įdomu sužinoti, kokį biznį galima turėti su šiomis šalimis. Vienas mano draugų biotechnologas Angelo Frozio Rokiškyje (beje, jis padėjo sutvarkyti Rokiškio muziejų. Jo dėka Rokiškis gavo ne vieną sūntą labdaros), susipažino su Antanu Trumpa. „Rokiškio sūris“ generaliniu direktoriumi ir pamokė kokias technologijas reikia įsigyti, kaip pagaminti itališką „Goją“, kuris labai panašus į parmesano rūšies sūrius. Ir kai jie pagamino, tada tą sūrį įvežė į Ameriką. Nuo 1992 metų amerikiečiai valgo lietuvišką „Goją“. Mes nuvykome ir į Valmieros bendrovę Latvijoje ir ten toki patį sūrį, panašų į parmesano, pradėjo gaminti. Tokį sūrį perka visi italai. Bet kas atsitiks 2004 metais, kai Lietuva taps Europos Sąjungos nare? Ji turės varžytis su Italijos sūrių gamintojais. Matysime, kas bus. Italija, kaip žinai, specializuojasi parmesano rūšies sūrių „Goją“ gamyboje. — Kažin ar žinai kokių karvių pienas pats geriausias? — klausia Pasquale ir šelmiškai šypsosi į akis.

Iš kur žinai, kai esi „ant asfalto“ užaugęs, o žemės ūkio disciplina buvo vienintelė, kuri manęs nedomino, — mačiau sau ir pagalvojau, kažin ar skaitytų žino. — Na, matai, ir nežinai. Baltijos šalyse augina raudonos (žalos — taip jos vadinamos Lietuvoje — L.T.) karves, o jų pienas yra pats geriausias pasaulyje. Jos ganosi laukuose ir ēda natūralų pašarą. Tokių karvių piene labai aukštas proteino procentas. Svarbiausia, jos melžiamos rankomis, ne mašinomis. Juodmargės ar juodosios karvės duoda daug pieno. Bet jis neturi tokio aukšto proteino kiekio. Dabar daug kas žino iš biologų, kad tokios karvės augina Pabaltijo šalyse. Svarbu, kad jų neišpirtų, kad jos neišnyktų.

Nusitebui Pasquale žinomis apie Lietuvą. O jis rečia toliau: „Kiek kartų per metus važiuoji Lietuvon?“ — Kaip čia pasakius... — Aš važiuoju nuo trijų iki keturių kartų per metus: sausį, balandį, rugėję ir gruodį ir, ko gero, dabar žinau apie Lietuvą daugiau nei pati. — Bet aš gimiau ir užaugau Lietuvoje... — Ar žinai, kad Vilniaus pagrindinė gatvė gražiai sutvarkyta? Aš vaikščiojau ta gatve. O čia ar matai, pakabinta raudona karvė? — bakstelė pirštu į didelę žalą karvės nuotrauką, kabantį šalia trijų — Lietuvos, Latvijos ir Estijos — vėliavų.

Įdomu ir netgi malonu, kai matai tokias artimas ir gerai pažįstamas veidus pakabinatas visai garbingai, reklamuojančias ne tik sūrus, bet ir šalis, iš kur tas sūris atkeliauja.

Caputo Cheese parduotuvės savininkas Pasquale Caputo rankose laiko Rokiškyje pagamintą sūrį „Goją“.

Nuotr. Ligijos Tautkuvienės

Pasquale tikrai daug žino apie Lietuvą. Žino ir tai, kad A. Trumpa Lietuvos, Latvijos ir Estijos milijonierių sąrašė užima 35-ąją vietą („Baltic News“ sudarė tokį sąrašą). — Trumpa italai padarė turtingu, — tvirtina išsitikinęs Pasquale. Jis žino, kad Trumpa sovietinio režimo metu vadovavo tam sūrių kombinatui. Kai pasikeitė santvarka, tapo didžiuoju bosu, tad lengvai viską privatizavo...

— Aš neauginu karvių. Mano sūnus perka technologijas ir moko kaip sūrį pagaminti, o aš perku sūrį. — Ar geras biznis pardavinėti sūrius? — Žinoma. Žmonės valgo daug sūrio. Ne visi mūsų šeimoje užsiima sūrio bizniu. Mano brolio brolis Angelo Caputo (skirtingu motinų), turintis Lombarde parduotuvę, neperka sūrio. Gal iš nueiti ir paklausti, kodėl jie neprekiauja lietuvišku sūriu. Mūsų sūris — vienas pigesnių Čikagoje ir apylinkėse. Mes jį parduodame visoje Amerikoje. Nesame labai praturtėję iš šio biznio, bet mums labai svarbu, kad sūrį pirtų. Palauk, tuoj ateis Aurelija ir ji papasakos daugiau. Kaip supratau, Pasquale labai patenkintas lietuviškos darbo.

Kas atvežė lietuvišką sūrį Amerikon?

— Aurelija Adomaitytė, — pristato jauna moteris, kurios darbas — „parduoti sūrius“. Pasquale atsivėkina, o mes tęsiame pažintį su Aurelija.

Aurelija Adomaitytė. 2003 m. laimėjo kelionę į Lietuvą, daugiausiai pardavus Caputo sūrio.

Nuotr. Ligijos Tautkuvienės

biusi: „Mes atvežėme sūrius iš Lietuvos. Pirkite lietuvišką sūrį...“

— Ko gero, čia esi vienintelė lietuvi, kaip tau sekasi? — Dirba beveik vieni italai, bet tai visai nesvarbu. Svarbu, kad aplinka yra gera. — Ar sunkus darbas? — Ne, nelabai. Jis man įdomus. Kai įdomu, tai, nors ir daug darbo, bet nesunku. Caputo Cheese dar prekiauja su Argentina, Latvija. Vežamės itališko stiliaus sūrius. Dabar iš Brazilijos pirkime. — Koks sūris tau pačiai geriausias? — „Rokiškio“.

To gerumo ten tiek tera, tik jaugės į kūną tas skonis. — O sūrį „Liliputą“ žinai?

— Žinau. Truputį buvau atvežusi. Pardaviau „Antano kampu“. Sako, išpiko. — Pasiilgstame lietuviškų džiovintų varškės sūrelių. Ar atsivėsite? — Sūrelių galiojimo laikas 20 dienų, o laivas plaukia 30 dienų...

— Ar tavo likimas — Amerika? — Taip. Čia prieš penkerius metus ištekėjau. — Hm, gal iš meilės? — O kaip kitaip? — Kaip? Kaip ir daugelis — dėl dokumentų. Tavo vyras lietuvis? — Amerikietis, bet vyro motutė lietuvi, tik jau nekalba lietuviškai. Kuo dar patinka Amerikos žmonės? Daugiau šypsoi. Vyras dėmesingesnis. —

Tavo vyras dėmesingesnis? — Labai. Pastoviai pasako komplimentų. Visą mat — kaip apsirengusi, susisukavusi. Jaučiu jo meilę ir esu laiminga moteris. Jam patinka lietuviški valgiai — kugelis, cepelinai. Jis visai negeria, kuo labai džiaugiuosi. — Atostogauti važiuoji į Lietuvą? — Būtinai. Šiais metais buvo konkursas kas daugiau parduos Caputo sūrio. Septyni žmonės varžėmės. Laimėjau ir gavau kelionę dviems į Lietuvą. Už poros mėnesių išvyksime.

Sakoma, kad sūrio valgymas padeda su mažinti įtampą.

Ypač prieš vakarienę. Jie deda sūrį į dešras, mėsos kukulius, kotletus. Sūris priduoja geresnį skonį, padaro gaminius minkštesnius. Italai mėgsta įdėti sūrio į sriubas, padažus, pastas. Tinkamiausias — „Goja“. — Ačiū už įdomią informaciją. Sekmės ir toliau pardavinėti lietuvišką sūrį — juk ir taip galima garsinti Lietuvą.

Sakoma, kad sūrio valgymas padeda su mažinti įtampą... Išbandykite!

MŪSŲ JAUNIMAS

Keli potėpiai Džiugo Reneckio portretui

Dvidešimt trejų ir jau magistras! Taip, taip, neapsirikome — Džiugas Reneckis praėjusių metų gruodį pabaigė mokslus Iliojaus universitete Urbanoje, įgijęs Struktūrinės inžinerijos specialybės magistro laipsnį. Suvažiavę sesės ir broliai sveikino patį vyriausiąjį iš visų vaikų ir patį pirmąjį, pasiekusį tokį aukštą įvertinimą.

Džiugo specializacija — tiltų bei pastatų struktūrų technologija. Įdomu, kaip jaunimas pasirenka tokias specialybes, kas paakina, pastumia, kaip sužinoti kokias pasirinkti disciplinas, kad kuo mažiau kainuotų mokslas?

— Nuo mažens megdavau ką nors statyti. Kažkas padovanavo darbo įrankių komplektą, tai su juo vis ką knebinėjau, staciau, grioviau. Mama — architektė. Gal tai turėjo reikšmės. Pasirinkau ir tiek. Kas patarė? Kai baigiau gimnaziją, nuvažiavau į Urbaną, ten susižinojau kokių kreditų galėčiau susirinkti kolegijoje (— ten mokslas pigesnis — L.T.) stojant į šį universitetą. Pasi- klausinėjau ir tų, kurie jau studijavo. Pats pasiskaiciavau ir įstojau į College of DuPage.

Ten susirinkau apie 60 kreditų. Nesiekiau asocijuoto nario diplomą, nes man jo nereikėjo, kadangi buvau nutaręs toliau mokytis universitete. Po dviejų metų kolegijoje įstojau į trečią universiteto kursą. Netrukus užbaigiau bakalauro studijas ir tęsiau mokslą magistro laipsniui įgyti. — Esi trečiosios bangos lietuvių vaikas. Pradžiai nelengva ir mokslas kainavo tris ar keturis kartus brangiau nei amerikiečiams. Kas tau padėjo? — Ketverius metus parėmė Lietuvių Fondas, tėvai, pats dirbau — picas vežiojau. Na, kažko neužsidirbau. Gerai mokiausi, pradėjau dirbti universiteto laboratorijoje, gavau projektą. Žinoma, ne kiekvienas gauna projektą. Reikia susipažinti su profesūros darbais, kai jie mato tavo susidomėjimą, pasitiki tavimi, tada ir gauni projektą. Mokyti nėra lengva. Daug priklauso kaip moki pats savo darbą organizuoti.

— Paaiškink populiariau — ką veikia tokia specialybė įgiję žmonės?

— Mes studijuojame gyvenamųjų namų statybą žemės drebinimo atveju. Dirbame

nukelta į 3 psl.

WISCON CORPORATION

Rokiškio — Baltų — Utenos — Hermis — Gouda — Edamas — Liliputas

Sells Lithuanian cheese and is looking for Distributors.

Ieškome distributorių

Wisconsin Cheese

1945 N. 15th Ave.

Melrose Park, IL 60160

Visit us at www.wisconcorp.com

For more information please contact Aurelija Adomaitytė
(708)450-0074 x107 aadomaityte@wisconcorp.com

Lietuva, Tėvyne mūsų...

atkelta iš 1 psl.

Premjerui – aukso amžius

Arteja rimti išbandymai, rimtas egzaminas. Prezidento rinkimai beveik neišvengiami. Konstitucinis Teismas jau tarė savo žodį: R. Paksas pažeidė Konstituciją, sulaužė priesaiką. Apkalto procesas prasidėjo. Prezidentas dar legalus, bet didelė visuomenės dalis jo jau nepripažįsta. Šią pagaliau suprato ir didžioji valdančioji partija. Jos lyderis atsiskaitė neutralios pozicijos, o tai reiškia, kad apkalto rezultatai R. Paksui turėtų būti nepalankūs. Tačiau iškyla klausimas – kas vietoj jo, koks jo vaidmuo bus po atstatymo arba atstatymo paskutiniu momentu? Iškyla nepatrauklus patrauklaus populisto Viktoro Uspaskicho šešėlis. Šiuo metu populiariausias politikas Valdas Adamkus tarsi neketina imtis gelbėtojo vaidmens. Vėl R. Paksas? Tačiau jam gali tekti pasidėti ant atgarginių suolelio, nepaisant to, kad Pakšienė pradėjo Turnišiaus vilos rekonstrukciją. Artūras Paulauskas ir Algirdas Brazauskas? Šių politikų reitingas kartu sudejęs mažesnis, negu R. Pakso. Be to, Algirdui Brazauskui labai gera ir premjero poste, nes šiuo metu jam tie-

siog aukso amžius: pinigų – kaip šieno, Prezidentas – reanimacijos palatoje, gyvenk ir norek, kaip toje dainoje – o, kad per amžius taip būtų!

Bet aukso amžius gali labai greitai baigtis. Šią suprantą daugelis paprastų žmonių. Jie ragina ką nors daryti. Jie pergyvena, kad Lietuva praranda tarptautinį autoritetą, Lietuva vis labiau nepasitikiama. Žmonės bijo, kad suklupsime prie pat Europos Sąjungos, NATO slenksčio, per Seimo rinkimus. Aną dieną Dariaus Kuolio laidai „Tarp Rytų ir Vakarų“ skambina paprasta moteris (taip ji pati prisistatė) ir labai išmintingai kvietė visus, kuriems artimos europietiškos vertybės, kurie gali ir turi ką pasakyti, eiti pas mažiau išprususius – jiems aiškinti, įtikinti, įrodinėti. Su ne Vilniumi (bijau pasakyti – provincija) Vilniui reikia bendrauti. Tai daryti turi ne tik R. Paksas, tiesiog bijantis užsukti į visai šalia prezidentūros esantį Universitetą, pas mokslo, meno žmones.

Lietuva pavojuje

Kai kurie politologai irgi mano, kad tradicinės partijos, Seimas nerodo ypatingų pasitangų išbristi iš krizės, kuri

supaprastintai vadinama Prezidento krize. „Susidūre su labai rimta, fundamentalia realybe, kurią įveikti reikia sukelto pastangų, – sako politologas Egidijus Donskis. – Tai kažkas daugiau, negu nuomonių įvairovė. Visuomenė labai suskaldyta. Kai kuriais klausimais tie skirtumai beveik nesuliečia. Tradicinės partijos privalo susigrąžinti savo elektoratą. Tik taip galima kontroliuoti padėtį šalyje. Tradicinės partijos turėtų imtis kažkokių netradicinių žmonių. Užtenka „juodųjų technologijų“, kurių kūrėjai pikt-naudžiauja skurstančių žmonių pykiu ir neviltingumu. Jeigu politinės technologijos priemonėmis galima žmogų priversti balsuoti negalvojant, tai gal yra politinių priemonių, kuriomis tą žmogų galima priversti balsuoti galvojant?“

Labai gaila, kad inteligentija, meno, mokslo žmonės netaria savo žodžio. Nei su vienais, nei su kitais nesusidėda. Jų nepiktina, nebogi-na nei turto liūčių arogancija, nei R. Pakšą remiančių radikalų išsišokimai. Jų nepiktina iš prezidentūros sklindantis teisinis nihilizmas, jokių taisyklių nepaisymas, akivaizdžiausias melas, t.y. juos piktina, jie viską supranta, bet viešai retai

teprabyla. O eiliniams žmonėms autoritetai daug ką reiškia. Aš darysiu taip, kaip sakė mano vaiko mokytojas, mano mylimas aktorius, mano mylimas rašytojas, mano... Seni tėvai žiūrį į išsimokslinčius savo vaikus, gimines...

Artimiausiu metu reikia ne juokais sukrusti visiems, kurie už euroatlantinę Lietuvos integraciją. Šia prasme Lietuva pavojuje. Paskutinėje televizijos „Koridoje“ (R. Pakso ir V. Uspaskicho ruožas) prie bačkos vienas per kitą veržė veržė R. Pakšą ginančių grupių steigėjai, judėjimo už Prezidentą ir teisingą Lietuvą remėjai – kvietė ateiti, burtis, nurodinejo vietas ir valandas. Nuomonių įvairovė yra ir bus, ji nepavojinga, jeigu žmogus sąmoningai žengia vieną arba kitą žingsnį. Laimės tie, kurie į savo pusę patrauks pasyviuosius, abejinguosius, nuskriaustuosius. Kol kas su jais bendrauja tik R. Paksas ir jo šalininkai. O pastarieji nepripažįsta jokių demokratinių visuomenėje pripažintų taisyklių. Kas ne taip, kaip R. Paksui naudinga – sąmokslas tie, kurie į savo pusę patrauks pasyviuosius, abejinguosius, nuskriaustuosius. Migracijos departamento sprendimas dosnų R. Pakso remėjai, Rusijos pilietį Jurijų Borisovą deportuoti iš Lietuvos.

Psichologo Žvilgsniu

Dr. Kęstutis A. Trimakas

Pradžioje šiame skyriuje bus panaudojama medžiaga iš naujos knygos **Jaunimas apie tėvą ir motiną: santykiai su tėvais**, kuri išėjo iš spaudos 2003 metų pabaigoje.

SŪNŪS IR DUKROS APIE TĖVUS (I)

Lietuvoje mano sutelktame 850 jaunuolių pasakojimų rinkinyje apie jų patirtį įvairiose gyvenimo srityse radau kelias dešimt, svarbių apie savo santykius su tėvais. Šie 18–23 metų amžiaus universiteto studentai sugebėjo objektyviai, o kartais ir giliai pasverti savo ryšius su tėvais. Rinkau jų pasakojimus keletą metų, rušiu, palyginau, analizavau. Dariau išvadas, bandydams atsakyti į keturis klausimus: 1. kaip jiems sekėsi tapti savarankiškais ir kaip tėvai padėjo ar kliudė jiems tokiais tapti; 2. koks buvo tėvo ir motinos vaidmuo dukroms tariant moteriškumo sūnams – vyriškais; 3. kaip jaunuoliai brenė, formuodami savo asmeninį branduolį, tapatybę; ir 4. kokią vaidmenį šiame visame procese turėjo sąmoninga religija.

Jaunuoliai rašė apie tai, kas jiems buvo aktualu ar net opu. Tad jie daugiau rašė ne apie kasdienybę, bet apie jautresnius įvykius, daugiau apie kliūtis ir konfliktus, negu apie kasdienos rutiną. Tokiu būdu jie parodė, kur glūdi problemos tarp tėvų ir jaunimo – nebūtinai vien Lietuvoje, bet ir šiais laikais kitose kraštuose.

Idealių tėvų savybės

1996 metais Lietuvos akademinių jaunimo prašiau surašyti penkias idealias tėvo ir motinos savybes. Trys dažniausiai minimos savybės lygiai buvo: 1. mylintis (-s), 2. rūpestingas (-s) ir 3. suprantantis (-s). Tokias pat ar labai panašias savybes parinko ir Amerikos jaunuoliai bei auklėjimo specialistai (žr. mano knygą *Asmenybės raida gyvenime*, 1997, p. 97–98). Šį kartą atkreipiame dėmesį į tėvų rūpestingumą: ką patyrė jaunuoliai, turėdami rūpestingus tėvus, ir ką, tokių tėvų neturėdami.

Kai tėvams vaikai rūpi ir kai nerūpi

Rūpestingi tėvai savo vaika brangina: juo rūpinasi, žiūri jo gerio ir sugeba ar bent stengiasi jį suprasti ir jo poreikiams pasirūpinti. Ne vienas jaunuolis ar jaunuolė prabėgoms minėjo, kad turi gerus, rūpestingus tėvus. Tačiau tik vienas, būten Simas (slapyvardis), skyrė jiems visą pasakojimą. Jis prisipažino, kad į tėvų rūpestingumą atkreipė dėmesį tik tada, kai, jam vis labiau pasiduodant gatvės draugų blogai įtakai,

Apie autorių

Kun. dr. Kęstutis A. Trimakas – pasaulimo kunigas, profesija – psichologas, igijęs filosofijos magistro, teologijos licenciatą ir psichologijos daktarą (Ph.D.) laipsnius. 20 metų dirbo klinikiu psichologu Hines veteranų ligoninėje, asistuojantis profesorius Lojolos universiteto psichiatrijos departamente. Priklausė kelioms Amerikos profesinėms organizacijoms, tarp jų – Amerikos psichologų ir Klinikinės bei eksperimentinės hipnozės sąjungoms. Klinikinei praktikai naudojo įvairius metodus, tarp jų – psichodramą ir hipnozę.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, nuo 1992 m. yra vizituojantis profesorius Vytauto Didžiojo universitete Kaune. Bakalauro studentams dėsto religijos psichologiją, o magistrantams – dvasingumą (askezes) ir pastoracijos psichologiją. Nuo 2004 metų kviečiamas dėstyti naujus kursus magistrantams: vyrų ir moterų psichologiją, bei preventinę ir postventinę psichodvasinę pagalbą krizėse ir sukrėtimuose. Dėsto ar skaito paskaitas ir kitose Lietuvos aukštosiose mokyklose, pvz. Klaipėdos universitete dėsto humanizacijos psichologiją.

Šalia išspausdintų religinių knygų, dr. K. Trimakas tęsia knygų seriją psichologijos temomis. Jų išspausdinęs penkias: *Žmogaus aukščiausi skrydžiai* (1996), *Asmenybės raida gyvenime* (1997), *Tikint brestis* (1998), *Jaunimas: patirtis ir išvalgos. Pirmoji dalis: Sąlyčiai su Paslaptimi* (2000), *Jaunimas apie tėvą ir motiną; Antroji dalis: Santykiai su tėvais* (2003). Autorius priklauso Lietuvos psichologų sąjungai, Lietuvių rašytojų draugijai (išspausdintos jo poetinių evangelinių mąstymų rinkinio *Ieškančiojo pėdsakai keturiuos laidos*), Lietuvių katalikų mokslo akademijai, Lituanistikos institutui.

Redagavo *Laiškus lietuviams, Ateiti, Aidu* mokslo skyrių, 2002 m. kurį laiką – *Draugų kultūrinį skyrių Literatūra, menas, mokslas*. Yra Lietuvoje leidžiamo religijos mokslų žurnalo *Soter* red kolegijos narys.

MŪSŲ JAUNIMAS

atkelta iš 2 psl.

daug laboratorijoje. Pavyzdžiui, pastatomos plytų ir medžio namo konstrukcijos arba struktūros. Sukeliamas dirbtinis žemės drebinimas ir mes tiriamas atsitinka su tomis technologijomis, kaip jas patobulinti, kad namai, tiltai būtų tvirtesni. Mano specialybės žmonės samdo tiltų, dangoraižių statyboms. Taip pat susipažįstame ir kitų šalių patirtimi. – Tai labai didelė atsakomybė. Tu – toks jaunas ir jau būsi atsakingas. O jei koks tiltas sugrius? – Tik baigęs mokslus tokio darbo savarankiškai dirbti neturi teisės. Porą metų turi padirbėti, po to profesionalaus inžinieriaus egzaminus išlaikyti ir gauti diplomą. Kai išlaikiai, tada gauni licenciją – leidimą ir savo antspaudą. – Ar tau prireikdavo mamos pagalbos, juk specialybės labai artimos? – Ne, mama tik pažvelgdavo į mano darbus ir sakydavo: „O, ir aš šitą mokiau...“ – Ar turi jau numatęs kur ir ką dirbsi? – Planuoju mokytis toliau, gilintis į savo specialybę. Kol kas vienam semestrai. – Sakyk, ką reiškia „mokytis toliau“? Ar sieksi apsiginti doktoratą? – Mane skatina dėstantys profesorai. Motyvas labai paprastas – apsigynęs disertaciją galėčiau tapti dėstytoju – perteikti žinias kitiems. Mano specialybėje daug idomių perspektyvų. – Kiek laiko trunka parengti disertaciją? – Jei tęsiu šį projektą, disertaciją galima apsiginti per dvejus metus, nors kai kuriems trunka ir ilgiau. – Sakai, kad dar neteko būti Lietuvoje. Ar palaikiai ryšius su savo buvusiais klasiokais? Ką jie studijuoja? Susirašinėju. Mano draugai daugumėse studijuoja biznį, siekia magistro laipsnio. – Ką skaitai lietuvių kalba? – Internetė „Lietuvos rytą“. Pasižiūriu tėvo TV. – Ar sunku išlikti lietuviu Amerikoje? – Jei norėsi – išliksi. – Na, ateis toks laikas, kai pradėsi

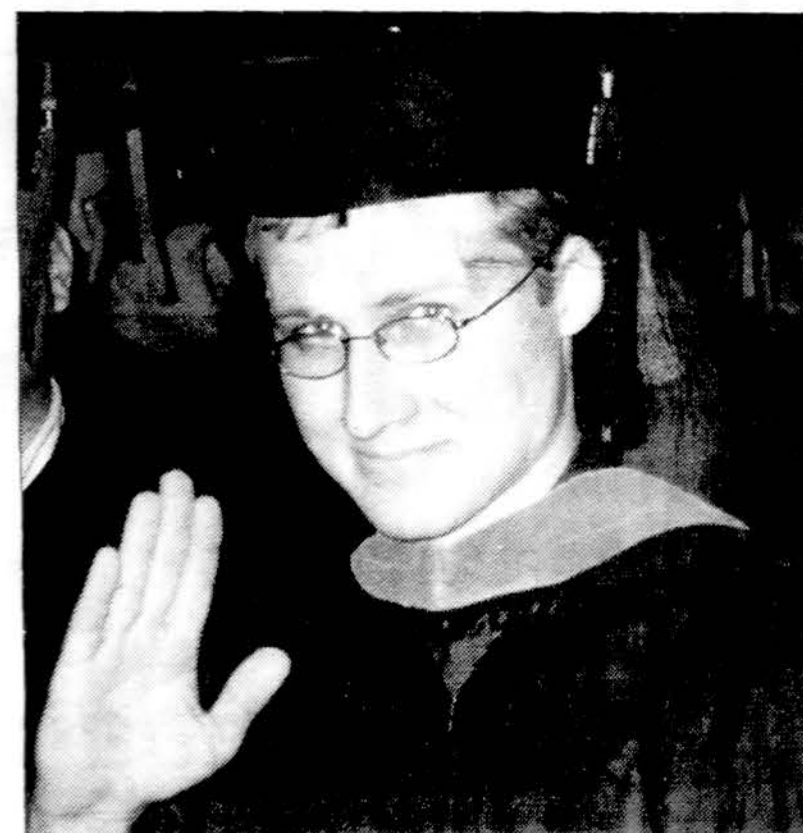
dairytis rimtesnei draugystei paneles. Kokią, gal tiksliau, kokios tautybės žmones ieškosies? – Žiūrėsiu, kad būtų lietuvis. – Ar turi mergaitę, su kuria susirašinėtum iš Lietuvos? – Buvo viena, bet, kad ji jau rengiasi ištėkėti... Gal per ilgai laukti nusibodo? – Kas žino. – Ar universitete visi žino, jog esi lietuvis? – Žino, bet gal ne visi. Mūsų universitete pusė dėstytojų ir studentų iš kitų šalių. Jie gabesni, plėšresni.

– Ar turi planų ateičiai?

– Grįžti į Lietuvą.

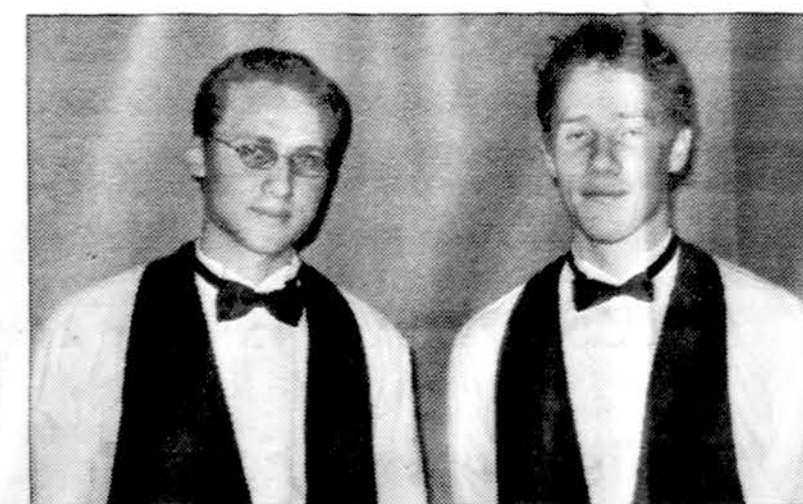
Arvydas Reneckis neslepia pasididžiavimo sūniumi. Kiekvienam mūsų malonu, kai vaikams savarankiškai siekia tikslo, siekia atkakliai ir pasiekia. Šiuo metu Džiugas vėl Urbanas. Triusią prie trijų darbų – pagrindinio projekto: mūro sienos atsparumo skaičiavimai žemės drebinimo atveju. – Užsibrėžęs siekti daktaro laipsnio, jis ima reikalingas tam tikslus klases ir ruošiasi pagrindiniam doktoranto egzaminui – išlaikys – turės teisę siekti šito laipsnio. Neišlaikys, dar galės porą kartų laukti. – sako A. Reneckis. Tėvas įsitikinęs, kad Džiugui viskas pasiseks.

Na, o jaunesnysis 21-rių metų Vakarų šiuo metu mokosi DuPage kolegijoje, ruošiasi rimtesnėms studijoms universitete, yra numatęs studijuoti anglų literatūrą. Vienu metu buvo numatęs visus mokslus – niekas neįtikėjo ir netiko. Porą metų juodai paaręs, susipratęs, vėl stojo mokytis, nors porą metų iš gyvenimo prarado. Mėgsta poeziją, skaito filosofines knygas. Kartą, norėdami save išbandyti, broliai, suradę internete doktoranto anglų kalbos egzaminą, pamėgino laukti. Idemiausia, kad Vakarai, kuris tuo metu buvo metęs gimnaziją, išlaikė ir buvo įvertintas 87 procentais, o Džiugas, kuris mokėsi universitete, gavo tik... 27 procentus.

Džiugas Reneckis – 23-ųjų metų magistras.

Nuotr. Arvydo Reneckio

Džiugas su broliu Vakarai Naujųjų metų vakarą dirba Lemonte, PLC.

Nuotr. Ligijos Tautkuvienės

Vakarai mėgsta simfoninę muziką, džiazinei pomėgis baigia praeiti. Mėgsta baletą, labiausiai poeziją. Tuo tarpu Džiugas gali daug darbų atlikti namuose, kaip pvz., sudėti tėvo studijoje grindis. Moka ir gali pakabinti lubas, išmūryti sieną, išgręžti reikalingą skylę sienoje ir t.t. Kolekcionuoja darbo įrankius, ypač iš tėvo sandėliuko. Sako, kad man reikia šito...

Malonu rašyti apie jaunus lietuvius, siekiančius savo vietos po saule šalyje, kurioje jie negimė, bet suteikė galimybę pasiekti siekiamo. Tokiais di-

džiujais ne tik tėvai, tokiais didžiujamės visi. Sėkmės siekiant savojo tikslo.

Ligija Tautkuvienė

Nameliūkščių muziejus

Apsilankę miniatiūrinių namelių bei kitokių mažų kolekcijų muziejuje Carmel'je (Indianos valstijoje), įsitikinsite, kokių čia yra nuostabių daiktelių, įkurdintų mažytėse dėžutėse. Praeitų metų rugpjūtį šis muziejus pažymėjo savo dešimtmetį. Jau 1990-ųjų pradžioje

trims menininkams, kurios specializavosi kurti miniatiūras: Suzie Moffett, Suzanne Landshof ir Nancy Lesh, kilo mintis kurti tokį muziejų. Jos pradėjo ieškoti tinkamų patalpų. Reklamos direktorė Marilyn Schaefer apgailestavo, kad buvo gana nelengva rasti vietos gražiai

svajonei įgyvendinti. Dvi iš minėtų miniatiūrinių jau priklausė miniatiūrų meistrų klubams, todėl į jų pasiūlymą – burtis megejamis į tokius klubus, žmonės atsiliepė entuziastingai. Moterys pradėjo aktyviai veikti – kurti būsimą miniatiūrų muziejų fondus. Viena iš miniatiūrinių – entuziastių turejo nemaža patyrimą, kadangi anksčiau buvo dirbusi

žaislų ir miniatiūrų muziejuje Kansas City'je. Pagaliau moterys rado vietą patalpinti savo sukauptiems eksponatams. Savanoriai daug dirbo, kol išvalė, išdėžė gautą pastatą. – Tai buvo originalus ūkininko namas, – sakė reklamos direktorė. – Jame anksčiau vykdavo golfo turnyrų susirinkimai. Šiandieną jame pilni šeši kambariai

nukelta į 4 psl.

Nameliūkščių muziejus Renginiai

atkelta iš 3 psl.

ekspонатų, kuriuose gausu mažų baldelių ir namelių bei kitokių kolekcijų. Reklamos direktorė sakė, kad muziejuje jau yra ir daugybė didesnių lėlių namukų bei daug dėžių — kambarių, vinječių. — Mes turime ir kolekcijų galeriją, vis pakeičiamė kabančius eksponatus, — pasakoja ji, — nuo drobių ir mežginių, iki — medinių nešiojamų angliško lagaminėlių bei senovinių vaizdingų silueta. Seniausios iš čia esančių eksponatų yra 1861 metais sukurtas lėlių namelis. Muziejuje yra lėlių namelių iš Dandy lėlių namų parduotuvių, didelė ir tiksliai Cincinnati namo kopija, padaryta iš savininko išardyto tikro namo bei lėlių namelis, pirkas iš nukainotų prekių parduotuvės Didžiosios depresijos metu už penkiolika dolerių. Dauguma muziejaus eksponatų yra žmonių paveldėti bei paaugoti. Kai kurie — net iš tokių vietų, kaip — Long Island, N.Y., New Mexico, Floridos. Muziejų jau aplankė daugiau kaip 33 tūk-

stančiai žmonių. Buvo atvykusių svečių net iš gana toli, kaip pavyzdžiui, Australijos. Kai kurie eksponatai skolinami iš savininkų. Jie keičiami keturis — penkis kartus per metus. Be-veik visi čia eksponuojami daiktai yra nuo 1,2 centimetro iki 2,5. Didžiausi — iki 40 centimetrų. Keletas jų — superminiatiūriniai, puses centimetro dydžio. Kiekviena keičiama ekspozicija pavadinama skirtingai: „Verandos“, „Piknikai“, „Prabanga“... Jose — svetainės, iškilmingų banketų salės... Ši mėnesį bus atidaryta paroda „Fantazijos popieriuje“. Muziejuje dirba ir amatininkų, kuriančių miniatiūras, besispecializuojančių įvairiose miniatiūrų srityse — vieni pučia stiklo figūrėles, kiti — piešia vaizdelius mažųjų rėmeliams. Visuose muziejaus kambariuose yra po knygele su paveikslėliais apie namelių bei kitų čia eksponuojamų daiktelių istoriją.

Parangė

Stefa Tamoševičienė

MUZIKA LEMONTE IR ČIKAGOJE

Šių mokslo metų Meno mokyklės mokytojų planuose — kauniečių Raigardo Tautkaus ir Inesos Paliulytės muziklo „Laisvės aleja — Sekmadienis“ pastatymas. Tuo tikslu sausio mėnesį skelbiamas papildomas priėmimas į visas mokyklos klases (dainavimo, choreografijos, dramos, fortepijono, dailės). Priimsime moksleivius antradieniais ir ketvirtadieniais Lemonte, PLC, nuo 5:30 v.v. ir šeštadieniais Čikagos Jaunimo centre nuo 1:15 v.p.p. Smulkesnė informacija tel. (630)620-9904

KNYGOS PRISTATYMAS ČIKAGOJE

Sausio 18d. 3:00v.p.p. M.K. Čiurlionio galerijoje Čikagos Jaunimo centre, įvyks knygos „JAV Lietuvių Bendruomenės penki dešimtmečiai“ pristatymas. Jį rengia JAV LB Kultūros taryba, pirm. Marija Remienė. Dalyvaus JAV LB valdybos pirmininkė Vaiva Vebraitė. Koncertuos smuikininkė iš Stamford, Ct, Edita Orlyntė. E. Orlyntė baigė Lietuvos Muzikos akademiją magistro laipsniu. Grojo Lietuvos Muzikos akademijos styginių kvartete, Lietuvos Valstybiniam simfoniniam bei Lietuvos kameriniam orkestrui. Su šiais kolektyvais koncertavo Šveicarijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje, Italijoje, Japonijoje ir kitose valstybėse. Kaip Lietuvos Muzikos akademijos styginių kvarteto narė, dalyvavo užsienio koncertuose ir festivaluose. Nuo 1996 metų Edita Orlyntė gyvena Stamford, Ct. Ji groja keliuose kamerinės muzikos orkestruose. Smuikininkei akompanuos žinomas pianistas Manigirdas Motekaitis.

LOS ANGELES

Sausio 18d., sekmadienį 10:30 v.v. Jaunų šeimų organizacinis komitetas kviečia į šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje aukojamos šv.Mišios, skirtas vaikams, jaunimui ir jaunuoms šeimoms. Klausysimės pamokslą, glausimės prie Dievo stalo. Užkandėlius rengėjai prašo susinešti patiems, kad praalę vaikai, galėtų čia pat užkąsti.

AR ŽINAI, KAD...

***Daugelis, mėgstantys alkoholinius gėrimus, turėtų atkreipti dėmesį į cukraus kiekį juose. Pvz., gėrime „Margarita“ yra labai daug cukraus, o jis, kaip žinia, kenkia figūrai. Tik pomidorų sultyse mažiausiai cukraus, vadinasi, mažiausiai kalorijų.

***Vokietijoje iki 1955 metų nebuvo leidžiama turėti asmeninių lektuvų. Tais metais buvo įkurta „Lufthanza“ ir ji naudojo amerikiečių gamybos lektuvus.

***Prognuojuojama, kad po 4 metų JAV gyvens 300 milijonų gyventojų. Manoma, kad toks padidėjimas tik teigiamai paveiks daugelio valstijų gyvenimą. Tuo tarpu išskirtinė padėtis yra Šiaurės Dakotoje, kurioje gyventojų kiekis padidėjo tik... 74 žmonėmis.

***2003 metai buvo šilčiausi žmonijos istorijoje. Vidutinė temperatūra — 58 laipsniai Farenheito. Per paskutinius 100 metų Žemės temperatūra pakilo vienu laipsniu. Ypač tas jaučiamas per paskutiniuosius 30 metų.

***JAV trūksta vakcinos nuo gripo. Prieš Kalėdas gauta 375 tūkstančiai dozių vakcinos iš Anglijos.

***JAV aukštosios mokyklose net 40 procentų mokosi studentų iš užsienio.

***Nobelio premijų laureatų tarpe trečdalis sudaro ne amerikiečiai.

***Iki 2007 metų vairuotojų pažymėjimai turės ir biometrinis duomenis — pirštų atspaudai, akių raišelės ypatumai.

***Kuo didesnis šalis, tuo

III JAV JAUNŲJŲ ATLIKĖJŲ FESTIVALIS ČIKAGOJE

„Muzika primena vandenyną, o muzikos instrumentai — salas, išsibarsčiusias jame“

Ispanų gitaristas
Andreas Segovia

Tam, kad visi, gyvenantys išėjimoje ir mėgstantys muzikuoti, išlietume į vieną didžiulį muzikos garsų vandenyną, pavašarį vyks, jau tradiciniu tampa, III JAV jaunųjų atlikėjų festivalis. Džiugu, kad kasmet šis renginys sulaukia vis didesnio visuomenės dėmesio ir, kad ir menkos, finansinės paramos. Tai — ne konkursas ar varžybos, bet festivalis — tai muzikos mylėtojų šventė, kurios tikslas — nors kartą metuose vienon vieton suburti visą muzikuojančią jaunimą ir juos mokančius mokytojus. Kartu tai — unikali galimybė konovertuoti publikai, apibendrinti, susitikti bendraminčių, pasi-džiaugti savo ir kitų pasiekimais. Mano, muzikos mokytojos nuomone, festivalio reikšmė muzikiniams vaikų auklėjimui tikrai didžiulė — meninis jauno žmogaus ugdymas neapsiriboja vien pamokomis. Vienas pagrindinių muzikinės metodikos momentų yra mokinio paruošimas ir dalyvavimas koncertinėje veikloje. Juk kiekvienas koncertas tobulina mokinį ir mokytoją, skatina kartu siekti aukštesnio muzikavimo lygmens, įkvepia nau-

Mokytoja Jolanta Banienė su moksleiviais — pianistėmis Emilija Rasinskaite (kairėje) ir Berta Brazdeikyte.

jiems sumanymams. Drauge su mokiniais visada džiaugiamės Meno mokyklės svetingumu ir suteikiamomis galimybėmis pakoncertuoti mokyklos organizuojamose renginiuose. Kiek teigiamų emocijų, jau du — li ir gražių akimirkų tenka išgyventi prieš koncertinio laikotarpio, o su kokių didžiuli entuziazmu ruošiamės nors ir ne ilgą, bet koncertinį repertuarą. Ir kiekvienas pasirodymas tampa mums tarsi maža mokytojos, mokinių ir jų tėvelių švente.....

III Jaunųjų atlikėjų festivalio organizacinis komitetas tikisi didelio jaunųjų muzikantų ir jų mokytojų susidomėjimo. Tad kviečiame visus į muzikos šventę, tegu muzika ir daina nuspalvina visų mūsų kasdienybę pačiomis gražiausiomis ir pavasariškiausiomis spalvomis!

Jaunųjų atlikėjų festivalis vyks 2004 m. balandžio 18 d.

(sekmadienį), 12val., Čikagos lietuvių Jaunimo Centre 5620 S. Claremont Ave, Chicago, IL 60636.

Dalyvių amžius nuo 4-rių iki 28-rių metų (imtinai). Festivaliui paruoškime ne ilgesnį 5 min. programą, pageidautina 2 kūriniai, vienas — BŪTINAI — lietuvių autorias.

Paraiškoje nurodyti pilną dalyvio vardą, pavardę, gimimo datą, kūrinių autorius ir pavadinimus, pedagogo vardą, pavardę ir telefoną.

Paraiškas siųsti adresu:

P.O. BOX 4102
Wheaton, IL 60189

arba elektroniniu paštu:

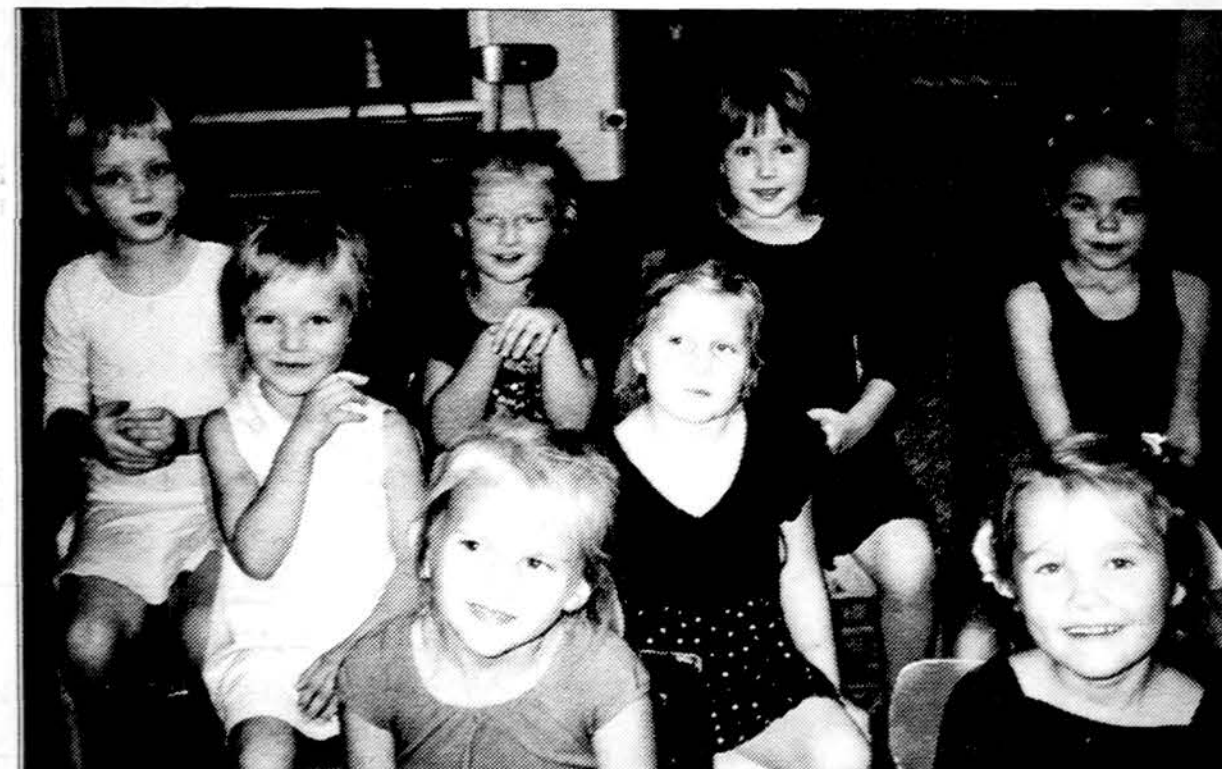
BICIULYSTE@aol.com

Telefonas pasiteiravimui:

(708)-691-9114 (penktadieniais ir šeštadieniais)

Jolanta Banienė

III JAV Jaunųjų atlikėjų festivalio org. komiteto narė

Meno mokyklės dainavimo klasės moksleivės rengiasi dalyvauti III JAV jaunųjų atlikėjų festivalyje. Iš kairės: I. e. Silija Kulbokaitė, Austė Asadauskaitė, II e. Greta Rupeikaitė, Kristina Juodytė, III e. Emilija Deksnytė, Brigita Gerulskytė, Agnė Pecholdaitė, Monika Jurešytė. Dėstytojos Loreta Umbrasienė ir Jūratė Grabliauskienė. Nuotr. Ligijos Tautkuvienės

„BICIULYSTĖ“ PRENUMERATA

Nuo Naujųjų metų „Bičiulystė“ tapo keturių puslapių „DRAUGO“ priedu, spausdinamu kartą savaitėje. Šį leidimą galima užsiprenumeruoti. Čikagos apylinkėse „Bičiulystę“ galėsite įsigyti visose lietuviškomis prekėmis prekiaujančiose parduotuvėse.

Prenumerata priimama „Draugo“ administracijoje.

JAV ribose: pusmečiui (26nr.) — \$20,

metams (52 nr.) — \$40,

[Kanadą: pusmečiui — \$34,

metams — \$68,

[Lietuva/ Europą: pusmečiui — \$42,

metams — \$80.

daugiau tautų. Amerika — ne vienataute šalis. Japonija labiausiai vienataute. Nedidelės nacionalinių šalių ekonomikos neturi didelės ateities.

PAŽINČIŲ KLUBAS „ZODIAKAS“ ANKETA

Išsikirk ir išsiusk.

Noredami padėti vieniems, atnaujiname pažinčių klubą. Tai darome nesavanaudiškai, be užmokescio. Užpildykite anketą ir siųskite mums nurodytais adresais. Galite ir elektroniniu paštu.

1. Amžius _____ ūgis _____ kitos savybės _____
 2. Socialinis statusas: išsiskyręs (-usi) _____ Nevedęs _____ netekęjusi _____ našlys (-ė) _____ Vaikai _____
 3. Socialinė padėtis: apsirūpinęs (-usi) _____ neapsirūpinęs (-usi) gyvenamuoju plotu _____
 4. Išsilavinimas _____
 5. Darbas (kurybinis, fizinis, aptarnavimo sfera) _____
 6. Pomėgiai _____
 7. Tikslai — rimtai draugystei, laisvalaikiui praleisti, bendravimui _____
 8. Jūsų adresas ir telefono Nr. _____
 9. Skelbimo tekstas _____
- Jūsų vardas, telefono Nr., adresas, kurį norite paskelbti _____

SAUSIO LIAUDIES IŠMINTIS

* Jei sausio naktys šviesaus dangaus ir matosi žvaigždės, vasara bus derlinga uogomis.

* Jei sausį mažai sniego, vasara bus mažai lietaus.

* Jei neturi nuotaikos, kan-kina blogos mintys — eik pašuk sniegą, nukapok ledą, parnešk malkų židiniui. Žodžiu, dirbk ką nors.

* Jei saulė teka rausvame danguje — vadinasi, gali pusyti

* Jei sausio mėnesį anksti pradeda stuscenti genys, pavasaris irgi bus ankstyvas.

* Jei sausį nesigirdi aidų — stipriai atšals. Jei pirmoje sausio dekadėje gausiai pusto, bitės prineš daug medaus.

* Jei neturi apetito, atsimink avizinius dribsnius ir sojos patiekalus.

* Prieš pradėdamas valgyti pusrūčius, suvalgyk sultingą vaisių, nes tokie geriausiai įsivaina organizmas. Labai sveikata valgyti kopūstus, tiek raugintus, tiek šviežius, nes juose daug laktelienos ir vitamino C. Jo yra ir svogūnuose.

Kalendorius

Vardadieniai sausio 14 — 21 d.

Trečiadienis, sausio 14 d.

Aukšė, Feliksas, Hilarijus, Laimonas, Lilija, Laimis

Ketvirtadienis, sausio 15 d.

Ida, Meda, Paulius, Skirgaila, Sniegualė

Penktdienis, sausio 16 d.

Honoratas, Marcelis, Norgailis, Utenis

Šeštadienis, sausio 17 d.

Beatričė, Dajotas, Dovainis, Leonilė, Merūnas, Vilda

Sekmdienis, sausio 18 d.

Gedgaudas, Jogailė, Jolita, Liberta, Leonardas, Liubertas

Pirmadienis, sausio 19 d.

Gedvilė, Kleopatra, Kunotas, Marijus, Morta, Raivedys

Antradienis, sausio 20 d.

Daugvydas, Henrikas, Nomedas, Sebastijonas

Trečiadienis, sausio 21 d.

Agnietė, Augis, Galgintas, Garsė

Kalendorius

Pusiau rimtai, pusiau juokais!

Susitikę daugiau mažiau pažįstamus ar draugus, visada paklausime: „Kaip gyveni?“. Žmonės atsako labai skirtingai — gerai, šlap sau, pusėtinai. Kai klausiami kur geriausia gyventi, dauguma atsako — Lietuvoje. Kodėl?

1. Lietuvos merginos — gražiausios merginos, nes grakščios, lieknos, kultūringos panelės. Lyginant su europietėmis ar amerikietėmis, pralenkia jas visa galva. Mes jomis didžiuojamės.

2. Krepšinis! Turime jam tokias senas ištikimos meilės tradicijas, kurių gali pavydėti kita šalis. Pradžioje buvo Kaupas su „Žalgiriu“, vėliau visa Lietuva tapo lyg krepšinio aikštė, susirgusia „krepšinio liga“. O kur dar žurnalistų pasibaksnojimai — kas už „Lietuvos rytą“, o kas už „Žalgirį“? Europos čempionų vardai irgi daug ką sako, už juos jaunimas ir ne tik puikiai atšventė.

3. Sportiniai šokiai. Pirmieji buvusioje SSSR surengėme tarptautinį konkursą „Gintarinė pora“ (1965m.) ir išėjome į tarptautinius vandenis. Kauno „Sakurės“, Klaipėdos „Žuvedros“, Vilniaus „Ratuto“, „Dileksos“ ir kt. tokius aukštinus vardus įrašė pasaulio šokio istorijai, kad kitos šalys nė patikėti negali, jog mes galime būti tokie stiprūs ir tokie įvairūs!

4. Skaniausias alus ir jį geriančių daugiausia gyvena Lietuvoje.

5. Kriminogeninė padėtis — niekur nerasi tiek daug nusikaltėlių, apie kuriuos nenutyla žiniasklaida. Kai kam atrodo, kad žmonės nesijauštų gerai, jei vieną dieną sužinotų, jog per išitus metus daugiau niekas neapvogė...

6. Kur rasi tokius šaunius mūsų gyvybės, turto sergetojus — policininkus, kurių visur pilna ir televizijoje, ir kelyje, kur tenka arklius nuo kelio nuvaikyti, ir nežymiai pasiimti sau „honorarą“ vietoje baudos vairuotojui...

7. Niekur nerasi tiek daug žmonių nepaleidžiančių nuo ausies nešiojamo telefono ir išisai juo kalbančių.

8. Niekas neturi tokio Prezidento!

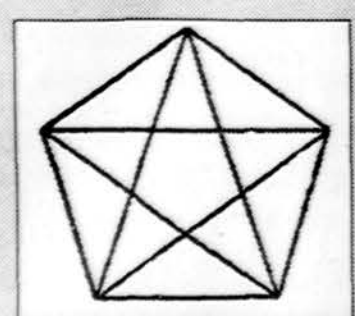
9. Niekas nerengia tiek daug įvairiausių festivalių, Dainų švenčių, minėjimų net tada, kai dalis tautos neturi kuo apsiręngti, ką pavalgyti, kai mokyklose trūksta kompiuterių, mes švenčiame ir statome paminklus.

O dabar gyvename kokiame Čikagos, Niujorko ar Los Angeles priemiestyje ir viso šito nėra. Kasdien girdi, kad amerikiečiai nutukę, turi mažiau valgyti, vaikščioti į mankštinimosi salę ir kartu su visais puškuodami mesti svorį. A, gerai gyventi Lietuvoje. Tik... pinigų mažoka.

Galvosūkiai

Suskaičiuokite!

Patikrinkite savo geometrinį pastabumą — kiek šioje figūroje yra trikampių?

Tęsiame galvosūkius — žaidimus, kuriuos atsiuntė kun. Eugenijus Gerulis iš Floridos.

Penktoji užduotis:

sugalvoti žodžius, kurie baigiasi galūne — ta, pvz.,

adata; sugalvoti žodžius, kurie turi raidę — f, pvz., grafas; sugalvoti žodžius, kurie baigiasi raidėmis — ovė, pvz., daržovė.

Atsakymai

Pintinėje yra 5 obuoliai. Kaip juos paskirstyti penkioms mergaitėms, kad kiekviena gautų po obuolį ir kad dar vienas liktų pintinėje?

Keturis obuolius atiduoti keturioms mergaitėms, o penktajai atiduoti obuolį su pintine.

Pasakykite, kiek skrido ančių, jei viena skrido priešakyje, dvi už jos, viena užpakalyje ir dvi prieš ją, viena tarp dviejų ir trys eilėje?

Skrido trys antys.